

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen
administratiwen syd (Bułgaria) w dniu 7 czerwca 2017 r. – Virginie Marie Gabriel Guigo/Fond
„Garantirani wzemanja na rabotnicite i służitelite”**

(Sprawa C-338/17)

(2017/C 269/16)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Wyrchowen administratiwen syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Virginie Marie Gabriel Guigo

Strona przeciwna: Fond „Garantirani wzemanja na rabotnicite i służitelite”

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 151 i 153 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 3, 4, 11 i 12 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE⁽¹⁾ z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy należy interpretować w ten sposób, że dopuszczają one przepis krajowy taki jak art. 4 ust. 1 Zakon za garantiranite wzemanja na rabotnicite i służitelite pri nesystojatelnost na rabotodatelja (ustawy o gwarantowanych należnościach pracowników w wypadku upadłości pracodawcy), na mocy którego z zakresu ochrony dotyczącej należności za pracę wyłączono osoby, których stosunki prawne zostały rozwiązane przed określonym trzymiesięcznym terminem przed wpisem postanowienia o wszczęciu postępowania upadłościowego pracodawcy?
- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy zasadę autonomii procesowej państw członkowskich, nakreśloną zasadami równowagi, skuteczności i proporcjonalności w kontekście zamierzonego w art. 151 i 153 TFUE i w dyrektywie 2008/94/WE celu socjalnego, należy interpretować w ten sposób, że dopuszczają one jako zgodny środek krajowy taki jak art. 25 Zakon za garantiranite wzemanja na rabotnicite i służitelite pri nesystojatelnost na rabotodatelja, na mocy którego z upływem dwumiesięcznego terminu od daty wpisu postanowienia o wszczęciu postępowania upadłościowego wygasa również uprawnienie do dochodzenia oraz uprawnienie do otrzymania gwarantowanych należności, jeżeli w prawie wewnętrznym państwa istnieje przepis taki jak art. 358 ust. 1 pkt 3 Kodeks na truda (kodeksu pracy), na mocy którego termin do dochodzenia należności za pracę jest trzyletni, licząc od daty, w której należało wypłacić należność, a otrzymanych po tym terminie płatności nie uważa się za nienależnie uiszczone?
- 3) Czy art. 20 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza on podobne rozróżnienie z jednej strony między pracownikami z niezaspokojonymi należnościami, których stosunki prawne zostały rozwiązane przed ustalonym trzymiesięcznym terminem przed wpisem postanowienia o wszczęciu postępowania upadłościowego pracodawcy, ponadto przy uwzględnieniu tych, których stosunki prawne zostały rozwiązane w ustalonym trzymiesięcznym okresie, a z drugiej strony pracownikami mającymi w wypadku rozwiązania ich stosunków pracy prawo do ochrony w odniesieniu do niezaspokojonych należności w trzyletnim terminie od daty, w której należało wypłacić należność, zgodnie z art. 358 ust. 1 pkt 3 Kodeks na truda?
- 4) Czy art. 4 w związku z art. 3 dyrektywy 2008/94/WE i z zasadą proporcjonalności należy interpretować w ten sposób, że dopuszczają one przepis taki jak art. 25 Zakon za garantiranite wzemanja na rabotnicite i służitelite pri nesystojatelnost na rabotodatelja, na mocy którego automatycznie i bez możliwości indywidualnej oceny istotnych okoliczności z upływem dwumiesięcznego terminu od daty wpisu postanowienia o wszczęciu postępowania upadłościowego wygasa również uprawnienie do dochodzenia oraz uprawnienie do otrzymania gwarantowanych należności za pracę?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy, Dz.U. 2008, L 283, s. 36.